

Marián Šuráb

Ste vyvolený rod...

Bezdomovci sú ľudia, ktorí nemajú strechu nad hlavou. Bezdomovci sú ale aj ľudia, ktorí majú síce strechu nad hlavou, ale pod ňou žijú duchovne a ľudsky tak strašne, že sú na tom horšie, ako tí na ulici a pri kostoloch. Máme dôvod tešiť sa, že Ježiš má pre nás pripravený príbytok v nebi. Nezabúdajme ale, že „kľúče“ od neho dostanú len tí, ktorí kúsok neba vybudovali aj na zemi.

Bezdomovci sú javom, ktorý je známy na celom svete a aj u nás. Nemať vlastný domov je znakom životnej tragédie, chudoby, alebo aj osobnej neschopnosti. Nech je ale stav bezdomovcov spôsobený hoci čím, je ťažko v ňom hľadať príjemnú atmosféru. Tá sa dá dosiahnuť len v rodinnom živote pod strechou domu. Preto väčšina ľudí vynakladá veľké úsilie, aby mala vlastný dom.

Aj keď sa rodine podarí vytvoriť atmosféru harmónie, aj keď sa domov pre členov stane najkrajším miestom na svete, aj tak každý musí počítať s jedným faktom: raz ma z môjho domu, čo ako krásneho a príjemného, vynesú v rakve. Lebo aj to patrí k podstate domu, že ho v jednom okamihu musím navždy opustiť.

Ježiš hovorí tieto slová v rozlúčkovej reči pri Poslednej večeri. Mali byť posilou pre apoštolov do nasledujúcich dní, ale aj do ďalšieho života. V atmosfére utrpenia a ukrižovania Ježiša, akoby apoštol zabudli na jeho prísľub. Až po zmŕtvychvstání a zoslaní Ducha Svätého sa Ježišov prísľub o príbytkoch v dome Otca stáva súčasťou ich vlastnej viery a ohlasovania.

Obraz domu používa aj Ježiš, aby upriamil srdcia svojich učeníkov na večnosť. Prirovnáva ju k Otcovmu domu, kde je mnoho príbytkov. Potešuje ich prísľubom, že sa raz vráti a vezme ich do domu svojho Otca.

Mať pekný dom a moderne zariadený byt nie je ale hlavným cieľom života. Je to

len prostriedok na budovanie dôležitejších hodnôt. Dom nerobí domom len architektúra, ale predovšetkým vnútorná atmosféra. Tehly a iný stavebný materiál sú len ochranným plášťom, pod ktorým žije duch rodiny. Vonkajšia krása domu, aj s parkom dookola, ešte nemusí signalizovať, že taká istá krása je aj v dome. Ak nie je v dome láska a na ňu napojené iné čnosti, je vonkajšia krása zbytočná a klamlivá.

Tento fakt môže na niekoho pôsobiť upokojujúco a na niekoho deprimujúco. Človek, ktorý sa usiloval budovať počas života aj duchovný dom, ten človek bude odmenený po smrti najvyšším a večným Architektom. Ten, ktorý na zemi vybudoval peklo, ten bude logicky a právom žiť v takom prostredí aj po smrti. Boh sa nás naozaj nebude pýtať, v akom dome sme na zemi bývali. Bude to možno pre niekoho nepochopiteľným poznaním, keď vo večných príbytkoch budú ľudia z pozemských chatrčí.

Ježiš chce aj našu pozornosť a naše srdce upriamiť na večný domov. Tým nám určite nechce zabraňovať budovať pozemské domy. Veď vie, že človek túži byť chránený pred vonkajším svetom a mať dom, v ktorom si vytvorí rodinné zázemie. A preto je svet plný nádherných domov. Každá doba mala svoju architektúru a vytvárala krásne ľudské príbytky. Aj dnes vidíme, koľko pekných a užitočných nápadov ponúkajú architekti pri projektovaní domov.

Preto apoštol Peter vo svojom Prvom liste píše: „Milovaní, nečudujte sa, keď ste v ohni skúšok, ktoré na vás prišli... Radujte sa, keď máte účasť na Kristových utrpeniach, aby ste sa radovali a plesali aj vtedy, keď sa zjaví jeho sláva“ (1 Pt 4, 12-13). A v Druhom liste pokračuje: „Podľa jeho prísľubu očakávame nové nebo a novú zem, na ktorých prebýva spravodlivosť“ (2 Pt 3,13).

A nech sa tešia, radujú sa s Tebou všetci, ktorí Ťa hľadajú. A tí, čo čakajú na Tvoju spásu, večne nech hovoria: veľký je Pán!

Úbohý som a veľmi trpím, ponáhľaj sa mi, Bože, s pomocou! Ty si môj záchranca, vysloboditeľ, Bože môj, nemeškaj, príd!

Hospodine, k Tebe sa utiekam. Nezahanbí ma nikdy, Bože môj! Spravodlivý si, vyslobod' ma teda, nemeškaj so svojou záchranou! Buď mojim bralom záštitným a ohradeným domom mojim bud'! Bože môj, vyslobod' ma z päsťi bezbožníka, vyrvi ma z jeho nešťachetných rúk!

Hospodine, si mojou nádejou. Od svojej mladosti Ti, Bože, dôverujem. Na Teba spolieham už od života matky, veď Ty si ma z jej lona vyviedol. O Tebe stále znie môj chválospev.

Verte alebo neverte, v Zakopanom majú dom postavený hore nohami. Vážne, nevymýšľam sil! Je v životnej veľkosti a nič podstatné mu nechýba. Má steny, strechu, okná, dvere, ba aj vnútorné zariadenie. Ibaže je postavený „na hlavu“.

Teda vlastne na strechu. Aj vnútri všetko vyzerá, akoby niekto obrovskou rukou stavbu prevrátil. Chodíte po strope a veci visia z podlahy. Dom je atrakciou, ktorá priťahuje množstvo zvedavcov. Pri pohľade naň sa ľudia usmievajú, krútia hlavami, chcú sa pozrieť dnu. Tínedžerom niekedy napadne urobiť stojku, aby videli, či dom vyzerá „naopak normálne“. Mne zišlo na um, či náš život z Božieho pohľadu nepôsobí ako takto postavený dom.

Túto nedeľu Božie slovo na viacerých miestach hovorí o domoch. Ježiš vraví, že v nebeskom kráľovstve bude mnoho príbytkov. Tieto slová však nemáme brať pasívne: prídeme tam, budú tam apartmány... Svätý Peter nás upozorňuje, že my sami sa máme dať vbudovať ako živé kamene do duchovného domu, ktorého základom je Kristus. Nebeský dom teda nie je postavený na pozemský spôsob. Ide o živú stavbu a my máme byť jej súčasťou. Obrazne by sme mohli povedať: niekto mocný bude múrom, čo podopiera, niekto múdry oknom, cez ktoré prúdi svetlo, niekto priateľský dverami, čo sprostredkujú komunikáciu, niekto obetavý strechou, ktorá chráni pred dažďom...

Ako sa stať takýmto materiálom? Ako stavať pre život, a nie „naopak“, pre zatratenie? Keď som sedel v parku a premýšľal nad evanjeliom, na pieskovisku sa hral chlapec. Skúšal čosi stavať, no nešlo mu to. Vtom prišiel jeho kamarát s formičkami. Zakrátko sa obaja zmenili na majstrov: pod ich rukami vznikali domčeky, autíčka, zvieratká, kvety. Stačilo dať piesok do formičky a obrátiť. Pri výrobe v stavebníctve, v strojárstve, ale aj doma v kuchyni neraz postupujeme podobným spôsobom: nemohlo by to takto jednoducho a „skvele“ fungovať aj v duchovnom živote? Myslím, že áno. Ak by sme dovolili, aby sa našou formou stal Kristus.

Mnohé z toho, čo sa nám dnes zdá dôležité, bude v nebeskom kráľovstve inak. Predstavujem si to, ako keď sa z negatívou vyvolá film. Evanjeliové rady, ktoré niektorí pokladajú za nezmyselné, pochopíme za hranicou smrti, kde sa mnohé „preklopí naopak“. Prispôbiť sa Kristovi ako forme sa môže zdať nepohodlné, dokáže z nás však urobiť živý stavebný materiál. Taký, ktorý Boh zabuduje do večného príbytku. Počúvanie evanjelia nám zasa môže pomôcť pri hľadaní základnej orientácie – aby sme svoj život z hľadiska večnosti nepostavili celý „hore nohami“.

Martin Kramara

Spomienka na sv. Urbana: Na budúcu nedeľu 25. mája budeme sláviť sv. omšu o 10:00 hod. pri kaplnke sv. Anny na Polánke, kde je i socha sv. Urbana, patróna vinohradníkov. Budeme prosiť Božie požehnanie pre prácu vinohradníkov a vinárov.

Zbierka na seminár: Na seminár sme vyzbierali 382.- €.

Každé veľkomesto má svoje metro. Ide o najrýchlejší dopravný prostriedok, ktorým sa možno vo veľmi krátkom čase premiestniť z jedného konca mesta na druhý. Deň čo deň využíva tento spôsob cestovania obrovské množstvo ľudí. Metro je však závislé od elektrickej energie potrebnej na chod počítačov, vlakových súprav i pohyblivých schodov.

Jej výpadok by znamenal katastrofu. Presne to sa stalo istý chladný večer v New Yorku v najväčšej dopravnej špičke, keď sa ľudia vracali z práce domov. Vlakové súpravy sa razom zastavili a všetko ustrnulo v hustej tme. Najhoršie na tom bola súprava číslo 318, pretože zostala stáť v tuneli a lokomotíva začala chriľť prúdy dymu. Ľudia podľahli panike a povyskakovali z vlaku. Tam však bola hustá tma plná ťažkého dymu. Nikto nevedel, ktorým smerom sa pohnúť.

Tu z ničoho nič postarší muž vytiahol z aktovky malú baterku, ktorú nosil stále so sebou. Keď ju rozsvietil, akoby nastal zázrak. Objavil sa malý lúč svetla a hluk ľudí utíchol. Istá žena zvolala: „Vďaka nebesiam za tento malý lúč svetla!“ Pretože ani tá najhustejšia tma nedokáže pohltiť čo ako malé svetlo. Muž sa postavil pred ľudí a zvolal: „Podďte za mnou!“ Všetci sa za ním zoradili do zástupu a držiaci sa za ruky po krátkom čase prišli na bezpečné miesto.

Aj dnešný človek sa podobá cestujúcim z newyorského metra. Potrebuje poznať cestu a mať svetlo. Nachádza sa uprostred dvoch veľkých nebezpečenstiev, ktoré ako hustá tma doliehajú na jeho život. Na to, mohol pohnúť v dezorientovanom svete, potrebuje poznať cestu a mať svetlo. A ním je pre nás kresťanov Ježiš Kristus.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v piatom Veľkonočnom týždni - (A)

19.V. pondelok

18:00 Za † Janku Bakovú, rodičov a brata

20.V. utorok

18:00 Za † Jozefa Šimurku a vnučku Miriam

21.V. streda

18:00 Poďakovanie Pánu Bohu za 20 rokov kňazstva

22.V. štvrtok

18:00 Za † Ľudovíta a Martu Jarábkových

23.V. piatok

18:00 Za † Pavla a Alžbetu Šrámkových a rodičov

24.V. sobota

18:00 Za † Jozefa Dzibelu a rodičov

Upratovanie kostola č.d. 388 - 420

25.V. 6.Veľkonočná nedeľa

08:00 Za farníkov

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

10:00 Za Božie požehnanie pre vinohradníkov a vinárov

Lektori: Polakovičová Z., Kordošová A.

14:00 Posvätný ruženec, Litánie

Liturgický kalendár

19.V. pondelok	Sv. Peter Celestín V., pápež
20.V. utorok	Sv. Berenardín Sienský, kňaz
21.V. streda	Sv. Krištof Magallanes, kňaz a spol. mučeník
22.V. štvrtok	Sv. Rita z Kassie, reholníčka
23.V. piatok	Sv. Dezider, biskup, mučeník
24.V. sobota	Panna Mária Pomocnica kresťanov

so svätým Levom Veľkým

Pútnici na zemi

Svätý Lev nás pobáda, aby sme nebo považovali za svoj pravý domov a žili tu na zemi len ako pocestní. To sú pokyny, ktoré nám dáva mystagógia. Máme žiť v dozvukoch vystúpenia do neba a v očakávaní Ježišovho príchodu. Pri každej svätej omši hovoríme: „Kým neprídeš v sláve!“ A on k nám opäť prichádza pri každej svätej omši!

A tak, milovaní, radujeme sa duchovnou radosťou a vzdávajme vďaka Bohu, ktorému náleží vďaka. Pozdvihnime oči svojho srdca k tým výšinám, kde je Kristus. Srdcia, ktoré počuli volanie pozdvihnúť sa, nesmú sa zdržiavať pozemskými túžbami. Tí, čo sú stvorení pre večné veci, nesmú sa zaoberať vecami, ktoré zaniknú. Tí, čo sa vydali na cestu pravdy, nesmú sa zapliesť do pasce falošnosti. Veriaci musia prejsť cez tieto dočasné veci a musia mať na pamäti, že sú pútnikmi v údolí tohto sveta. Hoci cestou nájdú niečo príťažlivé, nesmú to hriechne prijať, ale statočne okolo toho prejsť.

Keď svätý apoštol Peter trikrát vyznal lásku k Pánovi, začal túžiť pást Kristove ovce (pozri *Jn 21, 15 - 17*). A podľa tejto túžby naliehavo prosí: „Milovaní, prosím vás ako cudzincov a pútnikov: zdŕžajte sa telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši“ (*1 Pt 2,11*). Na čej strane však telesné žiadosti bojujú? Na diablovej strane, lebo on veľmi rád spútava duše, ktoré sa usilujú o vyššie veci. Spútava ich zvodmi porušiteľných dobier a odvádza ich od tých miest, z ktorých jeho samého vykázali. Každý veriaci si musí dávať veľký pozor na jeho pasce, aby mohol poraziť nepriateľa na tej strane, kde útočí.

Milovaní, neexistuje silnejšia zbraň proti diablovým úskokom ako láskavé milosrdenstvo a veľkodušná láska. Vďaka nim sa dá utiecť pred každým hriechom alebo ho možno poraziť. Túto vznešenú silu však nezískame, pokiaľ sa nezbavíme toho, čo je proti tejto sile. A čo je nepriateľskejšie voči skutkom milosrdenstva a lásky než láska k peniazom, koreň všetkého zla (pozri *1 Tim 6, 10*)? Pokiaľ sa nezničí a nebude sa vyživovať, táto zlá burina zapustí korene v pôde srdca a trnie a hložie nerestí vyklíči namiesto semena pravého dobra.

Odlávajte tomuto smrteľnému zlu a „usilujte sa o lásku“ (*1 Kor 14, 1*). Bez toho nemôže prekviatať žiadna čnosť. Kristus po tejto ceste lásky prišiel k nám. Po tejto ceste aj my vystúpime k nemu. A jemu s Bohom Otcom a Duchom Svätým nech je česť a sláva naveky a na veky vekov. Amen.

Myšlienky k modlitbe

Veriaci sú pútnici na tomto svete. Hoci cestou nájdú niečo príťažlivé, nesmú to hriechne prijať, ale statočne okolo toho prejsť. Tí, čo sú stvorení pre večné veci, sa nesmú zaoberať vecami, ktoré zaniknú.

Diabol spútava duše zvodmi porušiteľných dobier a odvádza ich od tých miest, z ktorých jeho samého vykázali.

Pokiaľ sa nezničí láska k peniazom, táto zlá burina zapustí korene v pôde srdca a trnie a hložie nerestí vyklíči namiesto semena pravého dobra.

Zapamätajte si

Usilujte sa o lásku. Kristus k nám prišiel cestou lásky a aj my po nej môžeme vystúpiť k nemu.

Námety na konanie

Nemôžeme vystúpiť k Bohu, ak nás zaťažujú pozemské

veci. Boh stvoril veci tohto sveta, aby boli príkladmi jeho slávy. Skutočne vybral určité pozemské veci - jedlo, víno a voňavý olej -, aby boli sviatosťnými znakmi jeho prítomnosti a moci. Veci tohto sveta sú dobré, ale pre hriech sú naše túžby po nich nezriadené. Zo zmyslového potešenia sme urobili cieľ sám osebe a robíme z neho modlu, pána, ktorý nás ovláda prostredníctvom našich zlovykov a závislostí. Musíme obnoviť poriadok v našom stravovaní a iných telesných pôžitkoch. Musíme sa často cvičiť tak, že si budeme odopierať určité potešenia, po ktorých túžime. Naše telá chcú viac ako potrebujeme, takže by sme im mali dávať menej ako chcú. Keď skrotíme svoje telesné túžby, budú slúžiť ako znak túžby našej duše. Keď sa uvoľníme od pozemských pút, môžeme vystúpiť k Bohu na výsostiach. Keď sa pôstom zbavíme pozemských túžob, môže nás naplniť Boží Duch Svätý.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Spytovanie svedomia Predsavzatia

- 247 Presné a konkrétne. Nech tvoje predsavzatia nie sú ako prskavky, ktoré na chvíľu zažiaria, a vzápätí za sebou ako trpkú skutočnosť zanechajú čierny a neužitočný drôt, ktorý sa s opovrhnutím zahodí.
- 248 Si taký mladý! Pripomínaš mi loď, čo sa púšťa na more. Ak však nenapravíš terajšiu malú odchýlku, spôsobí, že sa nakoniec nedoplavíš do prístavu.
- 249 Dávaj si málo predsavzatí. No nech sú konkrétne a spĺňaj ich s Božou pomocou.
- 250 Mlčky som ťa počúval, keď si mi povedal: „Áno, chcem byť svätý.“ Hoci takéto všeobecné a hmlisté vyhlásenia obvyčajne považujem za hlúposť.
- 251 Zajtra! Niekedy je to opatrnosť, ale častejšie sú to slová porazených.
- 252 Daj si toto jasné a pevné predsavzatie: keď ťa budú chváliť a ctíť, spomeň si na všetko, za čo sa hanbíš a červenáš. Toto je tvoje; chvála a sláva patrí Bohu.
- 253 „Teraz“ sa správaj dobre a nespomínaj na „včerajšok“, ktorý pominul, a nestaraj sa o „zajtrajšok“, o ktorom nevieš, či pre teba príde.
- 254 Teraz! Vráť sa k svojmu spravodlivému životu hneď teraz. Nedaj sa oklamať - „teraz“ nie je ani príliš skoro, ani príliš neskoro.
- 255 Chceš, aby som ti povedal všetko, čo si myslím o „tvojej ceste“? Tak počúvaj: ak odpovieš na volanie, budeš pracovať pre Krista ako jeden z najlepších; ak sa staneš mužom modlitby, prijmeš toto volanie, o ktorom hovorím, a v túžbe po obete budeš vyhľadávať tie najťažšie úlohy. A budeš šťastný tu na zemi a oveľa viac, nevýslovne šťastný v nebi.
- 256 Tá rana bolí. Ale už sa hojí: buď dôsledný vo svojich predsavzatiach. Čoskoro sa tvoja bolesť zmení na radostný pokoj.
- 257 Si ako vrece piesku. Nič nerobíš sám od seba. A tak sa nečuduj, že začínaš pociťovať príznaky vlahosti. Rob niečo!

Josemaria Escrivá „Cesta“

ČÍNSKY PRÍBEH O KOŇOVI

Jeden čínsky príbeh rozpráva o starom sedliakovi, ktorý mal na obrábanie pôdy starého koňa. Raz kôň utiekol do hôr.

Keď susedia nariekali nad nešťastím, ktoré sedliaka postihlo, on im na to povedal:

„Šťastie? Smola? Ktovie?“

O týždeň sa kôň vrátil a z kopcov priviedol stádo divých koní. Tentoraz susedia sedliakovi blahopriali ku šťastiu, aké ho stretlo, no on odpovedal:

„Šťastie? Smola? Ktovie?“

Keď sa sedliakov syn snažil skrotiť jedného z divých koní, spadol a zlomil si nohu. Celá dedina túto udalosť považovala za nešťastie. Nie však sedliak, ktorý si ďalej opakoval svoje:

„Šťastie? Smola? Ktovie?“

Uplynulo niekoľko týždňov a dedinou tiahlo vojsko. Všetkých schopných mladíkov odviekli.

Keď videli sedliakovho syna so zlomenou nohou, nechali ho tak. Bolo to šťastie? Smola? Ktovie?

- **Hodnotím udalosti pozitívne, negatívne alebo zostávam pri hodnotení otvorený?**

- **V živote ma postihlo nešťastie, ktoré sa premenilo na príležitosť, a naučil som sa...**

- **Životné príležitosti sa zmenili na nešťastie a naučil som sa...**

José Carlos Bermejo „Príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Prečo ma biješ?

„Veľkňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: Ja som verejne hovoril svetu... Prečo sa pýtaš mňa? ...Ako to povedal, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Ježiša po tvári...“ (Jn 18,19-22).

Ježiša neudrel veľkňaz, ale jeho sluha. No pred očami veľkňaza.

Nič nie je horšie ako úslužní pätolizači. Sú známi vo všetkých režimoch, vo všetkých krajinách. Eichman organizoval zabíjanie, strážnici tlačili ľudí do plynu, strážnici a vyšetrotelia bili.

Ježiš je a bude bitý touto nízkou odrodou ľudí vždy - bez vysvetlenia a bez dôvodu. Horliví služobníci mocných bijú za plat bezradných.

Ježiš zniesol úder sluhu, ale sa ozval. Pozrel do očí podliakovi a bez strachu mu povedal, čo si myslí. Nesmierne si zamieňal trpezlivosť so zbabelosťou. Ježiš nevrátil úder. Položil otázku a žiadal odpoveď. Nedostal ju. Násilníci, ktorí majú v rukách moc, neodpovedajú slabým - iba ak reťazami.

Bolo jasné, že zaucho pri vypočúvaní bolo nezákonné. Ježiš, ktorý bude v týchto hodinách mnoho mlčať, tentoraz sa proti nezákonnosti ozval: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?“ Tu pred sudcom a veľkňazom svojho národa Ježiš posvätil pre kresťanov slobodu slova - slobodu prehovoriť, slobodu brániť sa.

Ježiš nie je anarchista. Neodmieta kompetenciu súdu. Odpovedá na otázky a z jeho odpovedí je jasné, že nie je nijaký sprisahaneč. Učil otvorene na verejných zhromaždeniach v chráme. Pozná práva občana Izraela - medzi inými aj právo učiť. Žaloba i obrana sa musia opierať o verejné svedectvo.

„Prečo ma biješ?“ povedal Ježiš strážnikovi verejne a nahlas pred veľradou. Dal najavo a potvrdil, že na svete neexistuje nijaká moc, nech by aj bola legitímna, ktorá by smela porušovať zákony spravodlivosti a práva obhajoby: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?“

Pred Kajfášom

„A tak ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi.“ (Jn 18, 24)

Súdenie Ježiša z pohľadu Židov dosahuje isté vyvrcholenie v stretnutí s Kajfášom. Úradný náboženský predstaviteľ Izraela odmieta Ježišovu identitu Mesiáša. Prostredníctvom Kajfáša a veľrady vyslovuje značná časť Židov Ježišovi svoje nie.

Súdnicstvo malo v Izraeli prísne a múdre predpisy. Ak hrozil trest smrti, obžalobcovi sa malo pripomenúť: „Nezabúdaj, že berieš na seba krv toho, ktorého žaluješ, i krv všetkých potomkov, ktorých by mal až do konca sveta!“ Táto formula mala upozorniť žalobcu na závažnosť jeho výpovede. Podobne boli upozornení aj svedkovia, ktorí museli byť najmenej dvaja. Keby po ich svedectve mala nasledovať smrť, boli povinní ako prví začať popravu. K pravdivosti výpovede zavazovali svedkov aj tresty stanovené v prípade falošného svedectva. Boli rovnaké ako pre obeť.

Sudcovia Izraela mali byť nestranní. V hrdelných procesoch hlasovali len tí, čo mali nad štyridsať rokov. Ak sudcovia rozhodovali o odsúdení, mali čakať do nasledujúceho dňa, cez celý deň rozjímať, postíť sa a modliť. Boli to naozaj čestné opatrenia židovského práva, vedené duchom viery v Boha. Bol to prejav úcty k človeku v osobe obžalovaného.

Márne by sme to však hľadali v procese s Ježišom. „Veľkňazi a celá veľrada zháňali krivé svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli, hoci vystúpilo mnoho falošných svedkov... Tu vstal veľkňaz...“ (Mt 2,6, 59-60, 62)

Vstal... Keď vstane najvyšší sudca - to je úkon, ktorý čosi znamená. V evanjeliách je potrebné všímať si nielen slová, ale aj úkony a činy. Najvyšší kňaz vstal, aby sám dal významnú otázku obžalovanému. Bola to slávnostná chvíľa. Prvý duchovný služobník Izraela vstáva, aby pozrel do očí dedičovi prastarého Zákona, do očí muža, ktorý je ovocím Starej zmluvy, Abrahámovmu a Dávidovmu potomkovi, ku ktorému majú byť pozhnané všetky národy zeme.

V sieni veľrady nastalo ticho. Potom zazneli veľkňazove slová: „Zaprisahám ťa na živého Boha...“ Na takéto zaprisahanie, ktoré vyslovil splnomocnený reprezentant národa, nijaký Izraelita sa nemohol vyhnúť odpovedi. Musel povedať pravdu. Bolo nemožné, aby na takú otázku a v takej chvíli veriaci Izraelita odpovedal ľživo. Francúzsky dominikán P. Bruckberger napísal: „Nie som kňaz bez chýb, ale dobre viem, že keby ma pápež osobne a slávnostne vyzval povedať pravdu, neprišlo by mi ani na myseľ luhat' mu.“

Ježiš bol po dlhý čas svojho verejného pôsobenia opatrný a zjavoval sa len postupne. Nechcel prekaziť svoje dielo tým, že by mu nadšenci pripísali politické ciele. Ako sa zachová pred veľradou pri otázke, či je Boží Syn? Odpovie priamo, alebo vyhýbavo?

Ježiš nechce ísť na smrť, ktorá má byť vrcholom jeho poslania, pod hocíjakou zámienkou. Jeho smrť bude poslednou pečaťou celého jeho učenia a poslania. Bude to smrť „za mnohých na odpustenie hriechov“. Všetky falošné zámienky tu musia padnúť. Ježiš nechcel zrúcať jeruzalemský chrám, ani nie je povstalec proti Rimanom. Ak bude odsúdený židovským a rímskym tribunálom, bude odsúdený ako Mesiáš, Boží Syn. Preto sa odpovedi nevyhýba, ani nemlčí. Na Kajfášovu otázku odpovie celkom jasne: „Sám si to povedal... Odteraz uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať na nebeských oblakoch.“ To podľa Danielovho proroctva znamenalo priznať sa k mesiášstvu.

„Rúhal sa!“ zvolal veľkňaz, ktorý to pochopil. A ostatní zvolali: „Hoden je smrti!“

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku